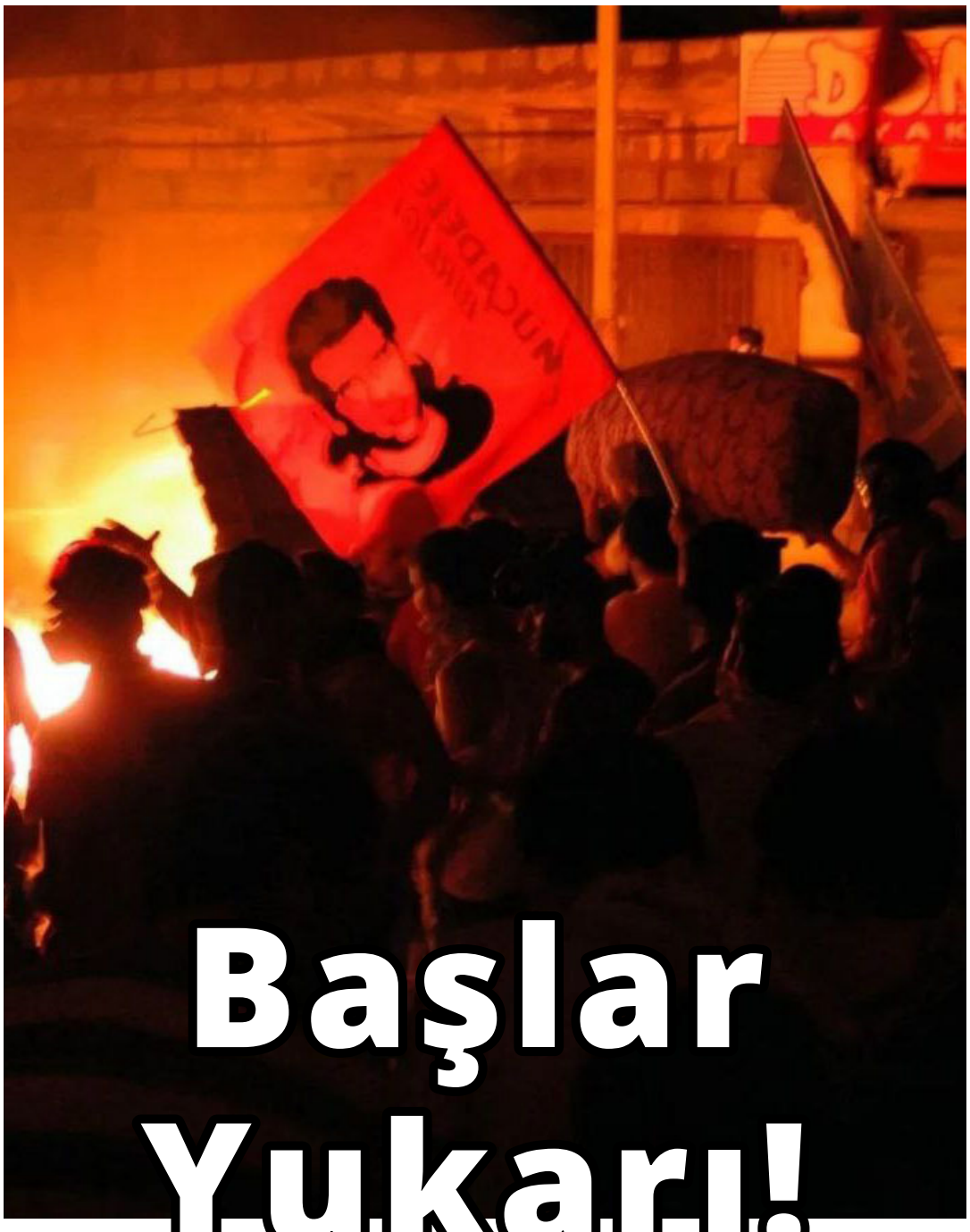
MÜÇADELE BİRLİĞİ
gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadele_birligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

25 Kasım 2026 S.139

Başlar Yukarı!

Biliyoruz. Bu zorlu yol “dövüşe dövüşe yürünecek” bir yol. Durmadan, dinlenmeden ilerlenecek bir yol. Bütün baskı ve saldırılara rağmen umutluyuz. Umutvar olmak için bütün koşullar uygun. Dünya devrimi dalgası yükseliyor. Öfkemizi ve bilincimizi kuşandık. Düşmanın gözlerinin içine bakıyor ve yürüyoruz.

Devamı 2. sayfada...

2

Devrimin Sesini Susturamayacaksınız!

5

Mücadelemiz Engellenemez!

6

İşçiler Haklarını İstiyor

11

Avrupa Grevlerle Sarsılıyor

13

Ajitasyon Çalışması

Başlar Yukarı!

Manşet

Ülkede işçi eylemleri büyük bir hızla yayılıyor. Bu yaygınlık, salt sayısal bir çoğalma değil; aynı zamanda kitle eyleminin niteliğinde bir derinleşmeyle birlikte gerçekleşiyor. Toplumsal öfkenin büyümesine paralel olarak eylemlerdeki sertlik ve kararlılık da artıyor. Emekçiler artık kâğıt üstündeki boş vaatlere değil; doğrudan eyleme, militan mücadeleye ve kendi öz gücüne yaslanıyor. Kavga hattı, düzenin bütün yaldızlarını kazıyarak netleşiyor.

Tüm bunlar sürekli derinleşen bir krizin nefes aldırmaz boğucu atmosferinde gerçekleşiyor. Açlık, neredeyse tüm emekçi hanelerin kaçınamadığı en acı gerçeklik. Sistemik çürüme ve yozlaşma ise inanılmaz boyutta. Fon soygunu, orta kesimleri düzenden koparma yolunda bir eşik idi; bir sıçrama. Ardından HGS soygunu, türlü çeşit fatura ödeme sistemlerinde örgütlü soygun ve yolsuzluk ağları... Yargının ise adalet dağıtmak yerine, başlı başına bir "menkul işlemler borsası" haline gelişi... Tarifi gerçekten zor bir soygun düzeni var karşımızda. En tepeden en aşağıya kadar bir çete örgütlenmesi, kurumsallaşmış bir suç şebekesi. Borç, zam ve talanla ayakta tutulmaya çalışan bu düzen; lime lime dökülüyor, çözülüyor, dağılıyor.

Dışarıda ise dünya savaşı her geçen gün daha da olgunlaşıyor. Emperyalistlerin faşist Kiev rejimi eliyle başlattığı savaş, Kaliningrad/Baltık'tan Akdeniz/Kuzey Afrika hattına kadar yayıldı. Faşist Kiev rejimini taşeron olarak kullanan emperyalistler doğrudan Rusya'ya saldırıyor, saldırılarını her geçen gün artırıyor. Rusya'yı "nükleer silah kullanımının eşiğine" kadar zorlamış durumdalar. Türkiye, hem Karadeniz'de hem de Libya limanında Rusya'ya yapılan saldırıların doğrudan suç ortağı. Emperyalistler ve NATO, bir sırtlan sürüsü gibi avından canlı canlı parçalar koparmak için her yandan saldırıya geçmiş durumda. Sistemik kriz her geçen gün derinleşiyor, çıkışsız hal alıyor. Haliyle bir yıkım savaşı, emperyalistler için artık kaçınılmaz ve yakıcı bir ihtiyaç.

Tüm bunlara karşı en başta yaşlı Avrupa'nın dinamik gençliği olmak üzere, emperyalist merkezlerde işçi ve emekçiler müthiş bir ayaklanma halinde. Genel grevler, sokak gösterileri, liman işçilerinin aktif eylemleri... Emperyalist merkezler devrimci eylemlerle sarsılıyor.

Günümüz gerçekliği budur. İçeride dinci faşizmin attığı her adımı, tırmandırdığı saldırı dalgasını bu bütünlük içinde görmek gerek. Devrimci harekete, işçi hareketine, öncü işçilere, mücadeleci sendikalara yönelik saldırı dalgası bu şartlar altında yoğunlaşıyor. Mücadele Birliği olarak özellikle NATO zirvesi döneminden beri aralıksız baskın ve tutuklama saldırısı altındayız. Sebebi, yukarıda özetlemeye çalıştığımız bu tablodur. Düzenin içine yuvarlandığı dehşetli korkudur, çürüyen ve dağılan düzenin çözülüş semptomudur.

Biliyoruz. Bu zorlu yol "dövüşe dövüşe yürünecek" bir yol. Durmadan, dinlenmeden ilerlenecek bir yol. Bütün baskı ve saldırılara rağmen umutluyuz. Umutvar olmak için bütün koşullar uygun. Dünya devrimi dalgası yükseliyor. Öfkemizi ve bilincimizi kuşandık. Düşmanın gözlerinin içine bakıyor ve yürüyoruz.

Başlar yukarı, daima yukarı. Zafer ufukta bizi bekliyor!

Devrimin Sesini Susturamayacaksınız!

Editör

Faşist devletin ve dinci faşist iktidarın gazetemiz Mücadele Birliği ve okurlarına yönelik saldırıları hız kesmeden, birbiri ardı sıra devam ediyor.

Gazetemiz okurları ve çalışanlarına yönelik baskı, terör, gözaltı ve işkenceler Nisan ayının sonlarından bugüne aralıksız sürüyor. Önce 6 Mayıs Deniz Gezmiş ve yoldaşlarını andıkları gerekçesiyle, arkasından 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Taksim Alanı'nda kutlama ısrarları nedeniyle evler basıldı, insanlar gözaltına alındı, işkencelerden geçirildi, tutuklama kararları verildi.

Ev baskınları, gözaltı, işkence, tutuklama için uydurdukları tüm bahaneler boşa çıktı. Gözaltına aldıklarını, işkenceden geçirip tutukladıklarını serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Bu baskı ve terör dalgasını Ankara'da düzenlenen "NATO Toplantısı" sürecinde yapılan baskı, terör, gözaltı ve tutuklama furyası izledi. Gazetemizin onlarca okuru gözaltına alındı. Evleri basıldı, işkenceden geçirildi, tutuklandı. Aradan aylar geçmesine rağmen tutsak tutulan gazetemiz çalışanları ve okurları zindanda tutuluyorlar.

Yoldaşlarımızla birlikte "NATO Toplantısı"nı protesto için pek çok ülkenin farklı komünist/devrimci partilerinden gelen; gazetemizle dayanışma içinde olan enternasyonalist konuklarımız da faşist baskı ve terörden paylarını aldılar. Polis baskını sonucu gözaltına alınıp tehdit edildiler; psikolojik işkenceye tabi tutuldular ve hiçbir gerekçe gösterilmeden sınır dışı edildiler.

9 Kasım 2026'da yine bir polis"operasyonu", baskınlar, gözaltılar, gazete bürosunun dağıtılması, bilgisayarlara, telefonlara, teknik ekipmanlara el koymalar; polis işkencesi, savcılık ve en nihayetinde mahkeme salonları... Bütün bunlardan ne çıktı? Koca bir hiç. Tutuklamak, zindana atmak, cezalar yağdırmak için gerekli bir tek bahane bile bulamadılar. Hiç olmazsa Mücadele Birliği'nin yayınını kesintiye uğratırız diye düşünmüş olmalılar; onda da yanıldılar..

Bütün bunlar tutmayınca bu sefer İzmir'den saldırıya geçtiler. 17 Kasım'da, sabahın köründe ev, işyeri, büro baskınlarına başladılar. Ellerinde upuzun bir liste vardı. Ulaşabildikleri on altı kişiyi gözaltına aldılar. Gazetemizin okurlarını, avukatlarını, mücadeleci sendikalardan başkan ve çalışanlarını; kısaca, Mücadele Birliği Gazetesini susturmak, etkisiz hale getirmek ve elbette, sınıf mücadelesini bastırmak için gerekli gördükleri kim varsa gözaltına aldılar.

Amaç çok açık: Devrimin sesini kesmek, giderek yükselen sınıf mücadelesini bastırmak, öncüsünden, avukatlarından, onu ileriye taşıyacak devrimci öncü işçilerden yoksun bırakmak. Gözaltına alınan ve tutuklanan avukatlar, işçilerin mücadelesini, patronlar karşısında haklarını kararlılıkla savunan avukatlardı. Belli ki, faşist devletin, dinci faşist iktidarın gözüne çok batmaya başlamışlardı.

Sınıf savaşının giderek sertleştiği, Diyarbakır'da inşaat işçilerinin eyleminde, Hamzaköy, Kapıkule sınır kapılarında TIR şoförlerinin sınırları ve trafiği felç eden eylemlerinde, devrimci öncü işçilerin oynadıkları rolün faşist devletin yüreğine korku saldığı çok açık. Devrimci öncü işçiler ve mücadeleci sendikalar, sınıf hareketinin gerçek devrimci mecrasını kararlılıkla açıyorlardı. Bu, dinci faşist iktidarın görmek isteyebileceği en son şeydi ve işte şimdi ona kabuslar yaşatacak gelişme gözlerinin önünde boy veriyordu. Buna tahammül edemezlerdi; kendi yasalarını çiğnemek pahasına.

Faşist devlet ve dinci faşist iktidarın başka hesapları da vardı, elbette. Bu hesaplardan biri, henüz devrimcileş-

memiş ama işçi sınıfının çıkarlarına dürüstçe bağlı öncü işçiler, işçi önderleri üzerinde korku havası yaratmaktı. Eğer mücadelede, burjuvaziye karşı savaşta "ileri giderlerse" başlarına neler geleceğini bu operasyonlarla göstermeye çalışıyorlardı.

Sonuç aldılar mı; ya da alabilirler mi? On yıllardır uyguladıkları bu baskı, terör ve şiddetle işçi sınıfı hareketini, emekçi sınıfların burjuva düzene karşı mücadelesini bastırma politikasından şimdiye kadar sonuç alamadılar, bundan sonra da alamayacaklar!

Yetmişli yılların başını başlangıç noktası olarak ele alırsak, elli beş yılı aşan bir süredir idamlar dahil, hiçbir baskı ve terör politikasından istedikleri, umdukları sonucu elde edemediler. Aksine, her baskı ve şiddet dalgasından sonra, işçi sınıfı hareketi, devrimci hareket, Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıfları daha güçlü, daha deneyimli, daha bilinçli bir şekilde burjuvazinin ve onun faşist devletinin karşısına çıktılar.

Deniz Gezmiş ve yoldaşları, Mahir Çayanlarla birlikte bir devrim ateşi yaktılar. Burjuva sınıf, bu devrim ateşini söndürmek için elinden gelen, akla gelebilecek her şeyi yaptı. Askeri faşist darbeler, katliamlar, "bin operasyon"lar, zindanları devrimcilerle tıka basa doldurulması, idamlar.. her şeyi ama her şeyi yaptılar bu devrim ateşini söndürmek için. Sonuç? "*İşte bak en öndeyiz/ Halkız biz tükenmeyiz/ Tarihler yazar bizi/Biz tarih yazanlarız.*"

Mücadele Birliği devrimin sesidir! Devrim ateşini, devrimi söndüremediniz; devrimin sesi Mücadele Birliği'ni de susturamayacaksınız. Bütün uğraşınız, bütün baskı, terör ve şiddetiniz devrimin sesinin mahkeme salonlarında, işkencehanelerinizde, zindanlarınızda yankılanmasından başka bir sonuca yol açmıyor! Çünkü;

Devrim Biziz, Biz Devrimiz!

Son Çırpınışlar Yanıt Bulacak

Mücadele Birliği Okuru/ İzmir

İzmir'de 17 Kasım günü yapılan ev baskınlarıyla gözaltına alınan Mücadele Birliği okurları ve ÇHD'li avukatlar 19 Kasım'da çıkarıldıkları mahkemede tutuklandılar.

Aralarında işçilerin, sendika yöneticilerinin ve avukatların da yer aldığı 16 kişi "üyelik" soruşturmasıyla gözaltına alınırken, 10'u faşizm tarafından tutuklanmış oldu.

ÇHD Şube Sekreteri Av.Veysi Çetin, ÇHD üyeleri Yemen Cankan ve Erdoğan Akdoğdu ile Av.Bahattin Özdemir tutuklanırken, TSS-İş Sendikası Genel Başkanı Ülkü Şeyda Başaraner sağlık sorunları sebebiyle ev hapsi almış oldu.

Karar açıklanır açıklanmaz, adliye önünde kalabalık toplanmaya başladı. Adliye içerisindeki slogan sesleri dışarıdan bizlere ulaşıyordu. Kapıda beklediğimiz sırada seslerin iyice yaklaştığını duyduk. Tutuklanarak cezaevlerine gönderilmek üzere araçlara götürülen avukatlar ve işçiler, kararı sloganlarla karşılıyorlardı. Dışarıda bekleyenler olarak bizler de iyice kapıya yaklaşarak atılan sloganlara karşılık verdik. "Savunma Susmadı Susmayacak", "Baskılar Sökmedi Sökmeyecek", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!" sloganlarını bir tutuklananlarımız, bir de dışarıda bekleyenlerimiz atıyordu.

Ardından ise ÇHD adına bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada sürece dair bilgilendirmeler, hak ihlalleri ve tahmin edildiği üzere hukuksuzluklar yer alırken, bu göstermelik tutuklamaların insanlık onurunu savunan avukatları yıldıramayacağından bahsedildi.

Yine tutuklamalara yönelik söz alan ÇHD'li avukatlar "***Bizler bugün tutuklanan arkadaşlarımız ne yaptıysa aynısını yapmaya, savunmaya devam edeceğiz***" sözleriyle savunmanın nasıl suç öğesi haline getirilmeye çalışıldığından bahsederek, sindirme politikalarının acizliği gözler önüne sermiş oldu.

Yine bir adliye süreci sonrası tutuklanan işçiler, avukatlar oldu. HABAŞ katliamının sorumlusu patron Mehmet Başaran villasında yatarak cezasını çekerken, bir çok emek davasının takibini yapan avukatlar tutuklanmış oldu. Bizler ise bu yaşananları sükûnetle karşılıyoruz. Toplumsal öfkenin bu denli yükseldiği, yüzünü sokağa döndüğü tüm dünyada, egemenler çöküşü saldırıyı arttırarak bertaraf etmeye çalışsalar da beklenen son yakındır.

Her tutsaklık haberini "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!" sloganlarıyla karşılarken, yalnızca bir şiarı yükseltmiyoruz. Sınıf savaşının cephelerinden biri olan zindanları özgürleştirmekten bahsediyoruz. Zindanları yıkacak olan, bugün tutuklananların içeride daha büyüttüğü iradedir, mücadeledir. Bugün yaşanan tutuklamalar aynı zamanda mücadeleden, örgütlenmeden, devrimci hareketin büyüyen etkisinden duyulan korkunun ifadesidir. Tekelci kapitalizmin egemenliği sarsılmakta, taşları eteklerinden dökülmekte, yükselen devrimci mücadeleyi bastırmak adına devlet terörünü arttırmakta, zindanları doldurmakta, hukukçuları hukuk eliyle mahkum etmekte. Tüm bu saldırılara karşı "*süreklileşmiş olan yalnız saldırılar değil mücadelenin kendisidir*" diyerek elimizi taşın altına koyma vaktidir.

Gözaltılar Protesto Edildi

İzmir merkezli 17 Kasım günü yapılan ev baskınlarında aralarında ÇHD'li avukatlar ve sendikacıların da bulunduğu 17 kişi gözaltına alınmıştı. Avukat görüş yasağının ve dosyada kısıtlılığın bulunduğu gözaltı operasyonunun duyulmasının ardından hukuk örgütlerinden ve sendikalardan ardı ardına açıklamalar geldi.

Gözaltına alınan avukatlar için 18 Kasım günü ÇHD İzmir Şubesi Bayraklı Adliyesi önünde bir açıklama yaparak, "Savunmaya Özgürlük" istedi. Avukatlar sık sık "Savunma susmadı susmayacak" ve "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz", "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz!" sloganları attılar.

Avukatlar adına açıklamayı okuyan ÇHD İzmir Şubesi'nden Av.Firdevs Avşar, yürütülen soruşturmanın hukuksuz olduğunu belirterek, "*Savcılık, yürütülen sürecin hukuki bir işlemden ziyade siyasi bir yıldırma operasyonu olduğunu kanıtlarcasına şafak baskınıyla gözaltı yoluna gitmiştir. Üstelik artık alışılageldiği üzere yürütülen soruşturma dosyasına erişim kısıtlaması getirilmiş, gözaltına alınanların avukatlarıyla görüşme hakları engellenmiştir. Savunma hakkını hedef alan, avukatın avukata erişimini dahi engelleyen bu uygulamalar, yargı alanında süregelen keyfiliğin basit bir izdüşümüdür*" dedi.

ÇHD açıklamasında, "*Çağdaş Hukukçular Derneği olarak yıllardır baskılarla, tutuklamalarla, yargılamalarla ve kapatma girişimleriyle karşı karşıya kaldık. Ancak hiçbir saldırı bizi halkın ve ezilenlerin yanında durmaktan, hak ve özgürlükler için mücadele etmekten alıkoyamadı. Bugün de aynı kararlılıkla söylüyoruz:*

Savunma hakkı bizler için bir pazarlık konusu değildir! Bizleri, savunmayı, halkın savunma hakkını soruşturma gizliliği adı altında uyguladığınız hukuksuzluklarla, ev baskınlarıyla ve gözaltılarla teslim alamazsınız!" dedi.

Açıklamada TİHV, önceki dönem İzmir Baro Başkanı Sefa Yılmaz ve ÖHD adına da konuşmalar yapılarak savunma hakkına yönelik saldırılara karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Ayrıca 39 uluslararası organizasyon da açıklama yayınlayarak gözaltındaki avukatların serbest bırakılmasını istedi.

"Sendikal Faaliyet Suç Değildir"

Akşam saatlerinde de İzmir'de mücadeleci sendikalar Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde basın açıklaması yaparak "Sendikal Faaliyet Suç Değildir" dediler.

Gözaltına alınan TSS İŞ Sendika başkanı Ülkü Şeyda Başaraner ve Kataş-Sen Genel başkanı Şahin Başaraner ile sendika avukatları Bahattin Özdemir, Veysi Çetin için toplanan sendikalar ve demokratik kitle örgütleri, "Sendikal Faaliyet Engellenemez" dedi.

Tüm-İş, TSS-İş, OTİS, Kataş-Sen, Yapı Yol-İş'in çağrısıyla yapılan eylemde "Sendikal faaliyet suç değildir! Gözaltılar serbest bırakılsın!" pankartı açılarak katılan kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Okunan açıklamada "*Gözaltına alınan Ülkü Şeyda Başaraner, Bahattin Özdemir, Veysi Çetin ve diğer arkadaşlarımız derhâl serbest bırakılmalıdır.*

**Sendikal faaliyetler üzerindeki baskılara son verilmelidir.*

**Sendikacıların, sendika yöneticilerinin ve işçilerin savunma hakkı güvence altına alınmalıdır.*

**Emekten yana avukatların ve hukukçuların mesleki faaliyetlerini özgürce yürütmelerinin önündeki engeller kaldırılmalıdır.*

**İşçilerin örgütlenme, hak arama ve demokratik mücadele özgürlüklerine yönelik müdahaleler son bulmalıdır."* talepleri yükseltildi.

Eylem boyunca "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz!" "Devrimci Avukatlar Onurumuzdur!" ve "Sendikal Faaliyet Engellenemez!" sloganları atıldı.

19 Kasım akşam saatleri itibari ile gözaltına alınanlardan avukatlar dahil 10 kişi tutuklandı. TSS İŞ Sendika başkanı Ülkü Şeyda Başaraner ise ev hapsi ile serbest bırakıldı.

Mücadelemiz Engellenemez!

İzmir'de 17 Kasım sabahı yapılan ev baskınlarında gözaltına alınan Mücadele Birliği okurları 19 Kasım günü adliyeye çıkarıldı.

Aralarında sendikacılar, avukatlar ve işçilerin de bulunduğu 16 kişi, "yasadışı örgüte üyelik" iddiasıyla mahkemeye çıkarıldı. ÇHD'li 2 avukat öğle saatlerinde adli kontrol şartı ile serbest bırakılırken, TSS İş Sendikası Genel Başkanı Ülkü Şeyda Başaraner ve Hazal Can, sağlık sorunları nedeni ile "ev hapsi" cezasına çarptırıldı. 4'ü avukat 10 kişi ise tutuklama talebi ile mahkemeye sevk edildi.

Mahkeme ÇHD Şube Sekreteri Av.Veysi Çetin, ÇHD üyeleri Yemen Cankan ve Erdoğan Akdoğdu ile Av. Bahattin Özdemir'in de aralarında olduğu 10 kişi hakkında tutuklama kararı verdi. Ve tutsak edilen erkekler Kırıklar 1 Nolu F Tipi Cezaevi'ne, kadınlar ise Şakran Kadın Kapalı Cezaevi'ne gönderildi.

Mahkemenin tutuklama kararı, adliye koridorlarında ve adliye önünde alkışlarla, "ÇHD Susmadı Susmayacak", "Faşizme Karşı Omuz

Omuza", "İçerde Dışarda Zindanları Parçala" sloganları ile karşılandı.

Adliye önünde ÇHD İzmir Şubesi önünde bir konuşma yapılarak, bugüne kadar defalarca tutuklama saldırısıyla karşılaştıklarını, ancak tutuklamalarla mücadelelerine engel olamayacakları söylendi, "*ÇHD Susmadı, Susmayacak. Meslektaşlarımız bugün başı dik olarak cezaevine gittiler. Dün olduğu gibi bugün de muhalifleri savunmaya devam edeceğiz, bıraktıkları davaları takibe devam edeceğiz*" denildi.

Tutuklamalar, zindanlar on yıllardır demoklesin kılıcı gibi bu ülkede devrimcilerin, sosyalistlerin, örgütlü ve muhaliflerin başında sallandırılmaya devam ediyor. Ve yine yıllardır dost düşman herkes tanıktır ki, asla yıldıramadılar, yıldıramayacaklar. Baskınlar, gözaltılar, işkenceler, tutuklamalar, katletmeler bu ülkede devrim mücadelesini engelleyemedi, bugünden sonra da engelleyemeyecek.

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

Baskılara Karşı Uluslararası Dayanışma!

Karayolu Taşıma İşçileri Sendikası Genel Başkanı Şahin Başaraner, İzmir'de gerçekleşen gözaltı ve tutuklama saldırılarına yönelik bir açıklama yayınlayarak, "Sendikal Mücadeleye Yönelik Baskılara, Gözaltılara Ve Tutuklamalara Son Verilsin! Sendikacılar, İşçiler Ve Emekten Yana Avukatlar Serbest Bırakılsın!" dedi.

Şahin Başaraner, ulusal ve uluslararası sendikalara, işçi örgütlerine, mücadele örgütlerine ve hukuk kurumlarına yönelik yayınladığı dayanışma çağrısında yaşanan saldırıyı özetleyerek, "*Yaşananlar, Türkiye'de işçi sınıfının örgütlü mücadelesini, sendikal hak ve özgürlükleri ve emekten yana yürütülen hukuk mücadelesini baskı altına almaya ve yargı mekanizmaları aracılığıyla etkisizleştirmeye yönelik ciddi bir saldırıdır. Bu aynı zamanda HABAŞ'ta yaşanan korkunç işçi katliamı karşısında ayağa kalkan emek örgütlerinin, hukukçuların ve devrimci öncü işçilerin "etkisizleştirilmesi" amacıyla düzenlenen spesifik bir saldırıdır. Sendika yöneticilerimiz, avukatlarımız, öncü işçiler, Habaş katliamına karşı aktif olarak en ön saflarda yer almışlardır. Bu gözaltı ve tutuklamalarla Habaş'a yönelik çığ gibi büyüyen tepki güçten düşürülmeye çalışılmaktadır.*" dedi.

Bunun Türkiye'de yıllardır sarı, işbirlikçi ve patron yanlısı sendikal anlayışlara karşı uzlaşmaz bir mücadele yürüten genç, mücadeleci ve sınıf eksenli sendikalar üzerindeki giderek artan baskıların bir parçası olduğu söylenerek; ,işçilerin kazanılmış hakları birer birer gasp edilirken sessiz kalan, patronlardan ve iktidar politikalarından yana tutum alan sendikal anlayışlara karşı işçi sınıfının gerçek çıkarlarını savunan bir mücadele yükselmekte olduğunu vurguladı.

Şahin Başaraner, "*Sendika yöneticilerimizin ve mücadeleci sendikacıların hedef alınması; sendikalarımıza, üyelerimize ve bir bütün olarak işçi sınıfına verilmek istenen gözdağının açık göstergesidir. Ancak bilinmelidir ki hiçbir baskı, hiçbir gözaltı ve hiçbir tutuklama işçi sınıfının örgütlü mücadele iradesini ortadan kaldıramaz.*" diye vurgu yaptı.

Açıklamasını "*Bizler, mücadeleci sendikalar olarak bu saldırılar karşısında geri adım atmayacağız. İşçilerin söz ve karar sahibi olduğu, patronlardan bağımsız, sınıf sendikacılığı çizgisini sürdüreceğiz. İşçi sınıfının hak ve çıkarlarını genişletmek, örgütlü gücünü büyütmek ve dayanışmayı uluslararası düzeyde geliştirmek için mücadelemize devam edeceğiz.*" diyerek sonlandıran Başaraner, ulusal ve uluslararası dayanışmayı büyütmek için de şu çağrıyı yaptı:

"*Ülkemizdeki tüm dost ve kardeş sendikaları, işçi örgütlerini, demokratik kitle örgütlerini, mücadele kurumlarını ve hukuk örgütlerini;*

Uluslararası düzeyde işçi sınıfından ve emekten yana tutum alan bütün sendikaları, federasyonları, konfederasyonları, emek örgütlerini ve mücadeleci hukukçuları;

Sendikacılarla, tutuklanan avukatlarla, gözaltına alınan işçilerle ve baskı altındaki bütün emekçilerle dayanışmayı büyütmeye çağırıyoruz.

• Tutuklanan sendikacıların, avukatların ve işçilerin derhal serbest bırakılmasını,

• Ülkü Şeyda Başaraner ve ev hapsi uygulanan arkadaşımız üzerindeki kısıtlamaların kaldırılmasını,

• Sendikal faaliyetlere yönelik baskı ve müdahalelere son verilmesini,

• Sendikal örgütlenme ve mücadele özgürlüğünün güvence altına alınmasını,

• İşçilerden ve emekten yana hukuk mücadelesi yürüten avukatlara yönelik baskıların sona erdirilmesini talep ediyoruz.

Uluslararası sendikal dayanışmanın yalnızca bir açıklama ve temenni olarak kalmaması; bu saldırılara karşı ortak açıklamalar, dayanışma mesajları ve uluslararası kamuoyuna yönelik girişimlerle güçlendirilmesi büyük önem taşımaktadır.

İşçi sınıfının mücadelesi uluslararasıdır. Baskılara karşı dayanışmamız da uluslararası olmak zorundadır.

Yaşasın işçi sınıfının örgütlü mücadelesi!

Yaşasın uluslararası işçi sınıfı dayanışması!

Birleşen işçiler asla yenilmez!"

KYR ve TABU Tekstil İşçileri Haklarını İstiyor

Bursa'da bulunan, Ümit Başaran'a ait TABU Tekstil ve KYR Tekstil'de işten atılan çoğunluğu kadın yaklaşık 50 işçi ve çalışmaya devam eden işçiler, aylardır ödenmeyen ücretleri başta olmak üzere alacaklarının ödenmesi talebiyle 21 Kasım günü KYR Tekstil önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

İşçilerden Rabia Özmen, Vişne Caddesi'ndeki TABU'nun da Demirtaş'taki KYR'nin de patronunun Ümit Başaran olduğunu belirterek "*Burada diktiğimiz mallar kolilendi, sevk edildi, gitti. Bizim paramız ise hâlâ ödenmedi. Kimimiz üç aydır maaşını bekliyor, kimimiz yıllarını verdiği fabrikadan çıkarıldı. Alacağı 250 bin lirayı aşan arkadaşlarımız var. En az 50 arkadaşımız ya işten atıldı ya da parasını alamadığı için bırakıp gitmek zorunda kaldı. KYR'de hâlâ 100 kadar işçi çalışıyor. Çoğumuz kadınız ve evimizin geçimi bu maaşlara bağlı*" diyerek yaşadıkları geçim sıkıntısını dile getirdi.

TABU Tekstil'deki çalışma koşullarını anlatan Özmen, "*Sabah sekizde içeri girdiğimizde kepenkler arkamızdan indiriliyordu. Akşam altıya kadar açılmıyordu. İçeride makineler çalışırken dışarıdan bakan kapalı bir dükkan görüyordu. Bir yangın çıksa kaçacak yerimiz yoktu, acil çıkış yoktu. Başımızda bir de 'Kameralarla izleniyorsunuz' sözü vardı. Kimimiz sigortasız çalıştırıldı, kimimizin günleri eksik gösterildi.*

Maaşlar gecikti, fazla mesailer ödenmedi, yıllık izinlerin parası verilmedi. Yol parası ise hiçbirimize ödenmedi. TABU'dan KYR'ye geçirilen arkadaşlarımızın oradaki eski alacakları da ortada kaldı. TABU'daki 35 kadar arkadaşımız işten çıkarıldığını bir akşam telefonuna gelen mesajdan öğrendi. Paramızı istemeye gittiğimizde Ümit Başaran ve Fatma Başaran birimize cuma gel dedi, ötekimize pazartesi, sonra ay sonu. Kapı kapı dolaştık, her gidişte başka bir güne gönderildik. Hakkını soran arkadaşlarımız hakarete uğradı, tehdit edildi" dedi.

"*Birlikte hareket edip kendi meclisimizi kurduktan sonra üç arkadaşımıza toplam 120 bin lira kısmi ödeme yapıldı*" diyen Özmen "*Ümit Başaran ve vekilleriyle iki kez masaya oturduk. 10 Kasım'daki ilk görüşmede herkesin alacağını kuruşu kuruşuna önlerine koyduk. Ümit Başaran borcu kabul etti, hesapladığımız tutarlara itiraz etmedi, protokolü imzalayacağını söyledi. 19 Kasım'daki ikinci görüşmede ara ödemeye yanaşmadılar, ödeyemeyeceklerini söylediler. 20 Kasım geldi geçti, hesabımıza tek kuruş yatırmadı*" diye aktardı.

İçeride çalışan işçilerin işten atılmakla korkutulduğunu belirten Özmen, "*Buraya geleceğimiz duyulunca bugünkü cumartesi mesaisinin iptal edildiğini öğrendik. Ümit Başaran, mesaiyi iptal etsen de kepenkleri kapatsan da içeridekini korkutsan da bu iş kapanmaz. Makinenin başındaki işçiyle kapıda alacağını bekleyen işçi aynı ekmeğin peşinde. Senin ödemediğin paranın suçunu hakkını arayan işçiye yükleyemezsin. Bizi birbirimize düşüremeyeceksin*" diye konuştu.

Zara'ya, Öz Tekstil'e ve iş yaptıkları bütün firmalara seslenen işçiler bu firmaların da haklarının ödenmesinden sorumlu olduğunu ifade eden Özmen "*KYR'de doğrudan Zara'ya üretim yaptık. Zara mağazalarında satılan o kıyafetleri bizim ellerimiz dikti. Mallar raflara giderken bizim paramız ödenmedi. Zara bu fabrikayı denetlediğini söylüyorsa, burada işçilerin neden aylardır parasını alamadığını, neden işinden olma korkusuyla konuştuğunu da açıklasın. Zara da Öz Tekstil de bu işçilerin alacaklarından ve çalışma koşullarından sorumludur*" dedi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına da seslenen Özmen, "*Arkadaşımızın CİMER başvurusuna konunun ivedilikle araştırılacağı cevabı verildi. Patron da Bakanlığın kendisine süre vereceğini söyleyerek bizi bekletiyor. Sigortasız çalıştırıldığını, parasını alamadığını, kepenk arkasında çalıştırıldığını anlatan işçiler şu an burada, bu kapının önünde. Bakanlık neyi bekliyor? Bu iş yerleri denetlensin, eksik sigorta kayıtları incelensin, elimizden alınan haklar için hemen harekete geçilsin*" dedi.

Bursa'da nice fabrikada, nice atölyede işçinin parasını ödememeyi alışkanlık haline getirmiş patronlar bulunduğu ifade eden Özmen "*Onlar da duysun, işçi tek başına kapınızda beklemek zorunda değil. Kendi meclisini kurar, arkadaşlarıyla birlikte hakkını almaya gelir. Biz bunu yaptık, yapıyoruz. Memleketin neresinde olursa olsun hakkı gasp edilen, direnen bütün işçilerin yanındayız. Bursa halkını da bu hak gaspına karşı bizimle yan yana durmaya çağırıyoruz*" dedi.

İşçilere Açlık Ve Susuzluk Dayatılıyor!

İstanbul'un Sancaktepe ilçesinde bulunan Farmakim Depo ile İlsan İlaç Fabrikası işçileri 4 aydır maaşlarını alamıyor. Uzun süredir maaşları parça parça ödenirken, şimdi de fabrikanın tahliye edildiği gerekçesiyle işçilerin maaşları ödenmiyor. İşçilere "resmi tahliye" yapıldığını iddia eden patron Halil Yaşar, fabrikadaki makineleri, teçhizat ve malzemeleri kaçırıyor.

İşçiler, DGD-SEN öncülüğünde 20 Kasım itibariyle fabrika önünde maaşlarının ve biriken diğer alacaklarının ödenmesi için eylemini sürdürüyor.

DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar, 23 Kasım günü fabrika önünde yapılan açıklamada işçilerin çalışıp hak ettikleri maaşlarını alabilmek için mücadele etmek zorunda bırakıldıklarına dikkat çekti.

İşçilerin 5 aylık maaşlarını almak için mücadele ettiklerini belirten Acar, patronun ödemelerin nasıl yapılacağına ilişkin işçilere herhangi bir bilgi vermediğini aktardı.

Hakları ödenmeyen Farmakim işçileri yaptıkları açıklamada patronun kendilerini sürekli oyaladığını aktardı. Bir yandan fabrikayı tahliye etmeye

çalışan patron Halil Yaşar'ın, bir yandan da işçilerin çalışmasını, üretimi sürdürmesini istediğini ama ödeme yapmadığını belirtti. İşçiler bir süredir gidiş geliş servislerinin, yemeğin ve çayın da kaldırıldığını belirtti.

"Hepimiz burada mağduruz, maaşlarımızı alamadık. Ödemelerimiz var, maaşlarımızı alamıyoruz.

Kendisinden bu ücreti istediğimizde 'siz çalışın, devam edin. Depoyu boşaltın. Üretimi halledin. Bütün işleri bitirin. Ben size paranızı vereceğim' diyor. İki aydır alamadığımız parayı en son fabrikayı bize taşıdıktan sonra ödeyeceğini düşünüyor kendince, ama burada yanılıyor. Bizi kandırmaya çalışıyor."

Bunun bir çözüme bağlanmasını talep eden işçiler, hakları ödeninceye kadar fabrika önünde eyleme devam edeceklerini belirtti.

"Aldığımız Ücret Üzerinden Sigorta İstiyoruz!"

Yapı Yol-İş, Dev Yapı-İş ve İnşaat-İş inşaat işçilerinin aldığı ücret üzerinden sigorta primlerinin yatırılması talebiyle İstanbul SGK İl Müdürlüğü önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde "*Haklarımızı alana, gerçek ücret üzerinden sigortalanana ve tüm sosyal güvenlik haklarımız güvence altına alınana kadar mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz*" denildi.

İnşaat işkolunda yaşanan en önemli hak gasplarından biri; inşaat işçilerinin SGK primlerinin aldıkları ücret üzerinden değil, asgari ücret üzerinden yatırılması. İnşaat işçileri çalıştıkları süre içinde kaç lira maaş alırsa alsın SGK primlerinin asgari ücret üzerinden yatırılması emekli olduklarında alacakları maaşın da en düşük emekli maaşı olmasını getiriyor. Yani inşaat işçilerinin gelecekleri çalınıyor. Bu konu inşaat işçilerinin yaptıkları her açıklamada, eylemde dile getiriliyor.

Yapı Yol-İş, Dev Yapı-İş, İnşaat-İş Sendikası inşaat işçilerinin aldığı ücret üzerinden sigorta primlerinin yatırılması talebiyle kampanya başlattı. Sendikalar kampanyanın startını ise bugün İstanbul SGK İl Müdürlüğü önünde yaptıkları basın açıklaması ile verdi. Eylemde "İnşaat İşçisi Köle Değildir", " Eksik Prim, Eksik Gelecek" sloganları atıldı.

Basın metnini okuyan İnşaat-İş Örgütlenme Sorumlusu Deniz Gider, inşaat sektöründe çalışan yüzbinlerce

işçinin yıllardır ağır çalışma koşulları, iş cinayetleri, güvencesizlik ve hak gaspları ile karşı karşıya bırakıldığını belirterek "*Bu hak gasplarının en yaygın ve en yakıcı örneklerinden biri ise işçilerin fiilen aldıkları ücretlerin altında bir tutar üzerinden sigortalı gösterilmeleridir. Bugün birçok şantiyede işçilere ödenen ücretin bir bölümü banka aracılığıyla yatırılırken, kalan kısmı elden verilmektedir*" dedi.

Gerçek ücret üzerinden sigorta primi yatırılmayan işçilerin yıllarca çalıştıktan sonra emeklilik dönemlerinde daha düşük maaş almak zorunda kaldığına dikkat çeken Gider, "*Aynı şekilde işsizlik ödeneği, kıdem ve ihbar tazminatları, rapor paraları, geçici iş görememezlik ödenekleri, iş kazası ve meslek hastalığı durumlarında yapılacak ödemeler de eksik hesaplanmaktadır. Sonuç olarak işçiler yalnızca bugün değil, gelecekleri açısından da büyük kayıplara uğratılmaktadır*" diyerek inşaat işçilerinin birçok hakkının gasp edildiğine dikkat çekti.

Gider "*İnşaat işçileri yalnız değildir. Haklarımızı alana, gerçek ücret üzerinden sigortalanana ve tüm sosyal güvenlik haklarımız güvence altına alınana kadar mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz*" diyerek üç sendikanın taleplerini şu şekilde sıraladı:

* "Sigortalarımız gerçek ücretimiz üzerinden yatırılsın!
* Çift bordro ve kayıt dışı ücret uygulamalarına son verilsin!
* İnşaat işçilerinin sosyal güvenlik hakları güvence altına alınsın!
* SGK ve Çalışma Bakanlığı denetim görevini yerine getirsin!
* Alın terimizin ve geleceğimizin çalınmasına son verilsin!"

Birleşen İşçiler ve Halklar Asla Yenilmez!

Dünya Anti Emperyalist İşçi Platformu 20 Kasım 2026'da son dönemlerde dünyayı kasıp kavuran savaşlar üzerine bir açıklama yaptı. İşçilerin açıklamasını paylaşıyoruz:

Dünyanın işçileri! Anti emperyalist bir ayaklanma başlatın ve bir dünya savaşı planlayan emperyalizmi devirin!

Doğu Avrupa, her an patlak verebilecek bir savaşın eşiğinde. Ekim ayında, Romanya ve Bulgaristan yakınlarındaki Karadeniz'de en az yedi ticaret gemisi insansız hava araçları tarafından saldırıya uğradı. Kasım ayı başında, Avrupa genelinde sivil uçaklara yönelik en az 34 bomba tehdidi yaşandı; bunu hava sahası alarmları ve avcı uçaklarının acil kalkışları izledi. Almanya ve Polonya askeri alarm seviyelerini yükseltti ve NATO'nun Karadeniz kuvvetleri takviye edildi. 9-22 Kasım tarihleri arasında, "Koalicja (Koalisyon)" adlı Ukrayna Çokuluslu Gücü, büyük çaplı askeri tatbikatı gerçekleştiriliyor. Bu provokasyonlar dizisi, emperyalizm tarafından başlatılan Ukrayna savaşının alevlerinin tüm Doğu Avrupa'ya yayıldığını gösteriyor. Artık bir değişken değil, bir sabit haline gelen Doğu Avrupa savaşı, bugün patlak verse hiç de şaşırtıcı olmayacak kadar kritik bir noktaya ulaştı. Avrupa Komisyonu ve İngiltere dahil olmak üzere büyük Avrupa ülkelerinin, son zamanlarda ulusal bir acil duruma hazırlık amacıyla hayati malzemelerin acil stoklanması ve acil durum eylemlerine ilişkin kılavuzlar yayınlamış olması tesadüf değildir. Emperyalizmin, Doğu Avrupa'daki savaşı tırmandırma, bunu Batı Asya ve Doğu Asya'daki savaşlarla birleştirerek 3. Dünya Savaşı'nı tam ölçekli bir savaşa dönüştürme komplosu giderek daha açık hale geliyor.

İşçilerin ve halkın ayaklanması tüm Batı Avrupa'da alevleniyor. Baskı ve sömürünün olduğu yerde direniş ve mücadele de vardır. İşçilerin ve halkın emperyalist savaşa ve yağmalamaya karşı kitlesel olarak ayaklanması kaçınılmazdır. Fransa'da başlayan ve Avrupa'ya yayılan kitlesel protestoların merkezinde işçi sınıfının genel grevi yer almaktadır. 14 Ekim'de İrlanda'da 300.000 kamu sektörü işçisi genel grev yaptı; 30 Ekim'de Avrupa ve Akdeniz'deki 100'den fazla limandaki işçiler, silah sevkiyatlarını taşımayı reddederek uluslararası bir ortak eylem gerçekleştirdi ve İtalya'da 1,5 milyon kişi genel greve katıldı; 1 Kasım'da Almanya'da 100.000'den fazla genç ve öğrenci, artan askeri harcamalara ve zorunlu askerlik uygulamasının yeniden getirilmesine karşı protesto düzenledi; 5-7 Kasım tarihleri arasında ise Fransa'nın 73 kentinde 1,6 milyona varan insan, kemer sıkma politikalarına karşı genel greve katıldı. Bunu 10 Kasım'da Fransa'da eğitim sektöründe yapılan grev ve 12 Kasım'da Avrupa zirvesine karşı İrlanda'da düzenlenen ikinci genel grev izledi. Ayrıca, 20 Kasım'da Almanya merkezli ortak bir Avrupa gençlik mücadelesi planlandığından, ayaklanma alevleri Kasım ayı boyunca orman yangını gibi yayılıyor. Artan askeri harcamalar ve sosyal yardım kesintileriyle hayatta kalmalarını tehlikeye atan savaş politikalarına karşı işçilerin ve halkın mücadelesi, artık emperyalist egemenliği temellerinden sarsan genel grevlere ve halk ayaklanmalarına dönüşmüştür.

İşçilerin ve halkın genel grev mücadelesini, anti emperyalist bir ayaklanmaya dönüştürmek için mücadeleyi kararlılıkla yükseltelim. Ekonomik krizin ve halkın geçim kaynaklarının çöküşünün temel nedenleri, emperyalist saldırganlıkta ve tekel sermayesinin sömürüsünde yatmaktadır. İşçilerin ve halkın ekonomik mücadelesinin siyasi bir mücadeleye ve devrimci bir mücadeleye dönüşmesi, tarihsel gelişimin yasalara dayalı bir sürecidir. Yaşam mücadelesi, niteliksel bir sıçrama yaparak savaş karşıtı, anti faşist ve anti emperyalist bir mücadeleye dönüştüğünde, işçiler ve halk, savaş zamanı üretiminin kurbanları ve cepheye gönderilen askerler konumundan kurtulabilir ve toplumun gerçek efendileri olarak yeniden doğabilirler. Dahası, gerçek barış ve refah ancak, emperyalizm ve çok uluslu sermaye tarafından savaş ve katliam aracı olarak kötüye kullanılan yapay zeka (AI) gibi en ileri bilim ve teknoloji üzerindeki egemenliğimizi geri kazandığımızda sağlanabilir. Tüm değerin yaratıcısı ve üretimin itici gücü olan işçi sınıfının, anti emperyalist bayrak altında birleşmesi, kendi gücüyle savaş makinesini durdurması ve emperyalizmi devirmesi haklı ve kaçınılmazdır. İşçilerin ve halkın ayaklanmasını ezmek amacıyla sürdürülen emperyalist dünya savaşı hamlesi, tam tersine kendi çöküşüne giden bir kestirme yol haline gelecektir.

İşçi sınıfı, tüm baskı ve sömürüyü ortadan kaldıracak, ulusal kurtuluşu, sınıf kurtuluşunu ve insanlığın özgürleşmesini gerçekleştirecek tek bağımsız ve devrimci sınıftır. Önder sınıf olarak tarihi misyonu üstlenen işçi sınıfı, emperyalizmi devirme ve anti emperyalist kampın nihai zaferini hızlandırma mücadelesinin ön saflarında yer alacaktır. Küresel ölçekteki savaş planlarına ve emperyalist güçler arasındaki gizli anlaşmalara karşı en öncelikli hedefimiz olarak dünya çapında işçi sınıfının birliğini güçlendireceğiz. Uluslararası işçi sınıfının birliğini engelleyen tüm oportünist güçlerin bölücü manevralarını kararlılıkla ezip geçireceğiz. Bu şanlı mücadele yolunda, Dünya Anti Emperyalist İşçi Platformu, "birleşen işçiler ve halklar asla yenilmez" gerçeğini bilimsel bir inanç olarak kalbine kazıyacak ve emperyalizmin devrildiği güne kadar ilerlemeye ve mücadele etmeye devam edecektir.

Ortak Anti Emperyalist Mücadeleyi Yükseltelim

Dünya halklarının ortak anti emperyalist mücadelesini yükselterek emperyalizmin dünya savaşı planlarını bozalım ve halk merkezli yeni bir toplum kuralım

Emperyalizmin ve tekelci sermayenin zulmüne karşı dünya çapında yükselen halk ayaklanmasının alevleri giderek şiddetleniyor. Fransa'daki liselerde başlayan kitlesel protestolar, Batı Avrupa genelinde zorunlu askerlik ve savaş ekonomisine geçişe karşı mücadelelere dönüştü.

Kasım ayında, Fransa, İtalya, Hollanda ve İspanya'yı da kapsayan bir genel grev dalgası nihayet kıtayı sardı. Avrupa halkları, saldırı savaşlarına kurban edilmeyi reddediyor ve emperyalizmin, faşizmin ve kapitalizmin sona ermesini talep ediyor.

Saldırıcı savaş güçlerini hesap vermeye zorlama yönündeki halk iradesi, Avrupa'nın ötesinde, İsrail ve ABD'deki son seçim sonuçlarında da kendini gösterdi. Eşi görülmemiş bir siyasi ve ekonomik krizle karşı karşıya kalan emperyalizm, Doğu Avrupa'da daha geniş çaplı bir savaşı kışkırtma konusunda giderek daha çılgınca davranıyor.

[Emperyalistler] Yurtdışında savaşlar başlatarak iç ekonomik krizinden kurtulmaya çalışırken, 3. Dünya Savaşı'nın alevleri giderek yükseliyor. NATO kampındaki militarizasyon ve acımasız kemer sıkma politikalarına, anti emperyalist söylemlerden protestolara ve grevlere kadar her türlü direnişin en acımasız şekilde bastırılması eşlik ediyor.

Bu arada, her yerdeki kapitalist sınıflar, kapitalizmin ekonomik krizinin suçunu en yoksul ve en savunmasız işçilerin sırtına yüklemeye çalışırken, her türlü kimlikçi siyaset ve kültür savaşlarıyla birlikte, göçmen karşıtı pogromlar ve günah keçisi ilan etme uygulamaları her yerde kışkırtılmaktadır. Tüm bunlar, işçileri birbirine düşürmeyi ve emperyalist savaş çığırtkanlığı karşısında kitleleri güçsüz tutmayı amaçlamaktadır.

Günümüzde anti emperyalist ve ilerici güçlerin en öncelikli görevi, kitlelerin giderek artan direnişini tam ölçekli bir anti emperyalist ayaklanmaya dönüştürmek ve böylece emperyalizmin savaş planlarını bozmak.

Her ülkede, savaş makinesini durdurmak için kitlesel işbirliği reddi hareketleri geliştirilmelidir. Ayrıca, işçileri çeşitli savaş cephelerinde, özellikle de emperyalizmin Rusya ve Çin gibi anti-emperyalist devletlere karşı yürütmeye çalıştığı büyük ölçekli savaşlarda "savaş malzemesi" rolünü kabul etmeye hazırlamak için kullanılan sahte propagandayı ve "sahte bayrak" operasyonlarını ortaya çıkarmalıyız.

Bu tür hareketleri inşa etmek için, halkın sahte dostları -emperyalist sistemi savunan ve işçi sınıfı hareketini kontrol altına alarak onu kapitalist sisteme ve emperyalist savaş makinesine gerçek bir zarar vermekten uzaklaştırmaya çalışan sosyal demokratlar ve işbirlikçiler- ifşa edilmeli ve yenilgiye uğratılmalıdır. Onlar saflarımızdaki düşmandır ve liderlik rollerini sürdürmeleri, kitlelerin haklı öfkelerine rağmen güçsüz kalmalarını garantiler.

Ukrayna savaşı, Doğu ve hatta Batı Avrupa'da giderek daha geniş toprakları kapsayan bir savaşa dönüşüyor. Kasım ayı başlarında, sivil uçaklara yönelik sözde 'bomba tehditleri'ne yanıt olarak Avrupa genelinde savaş uçakları defalarca acil kalkışa geçti. Batı medyası bu olayları, Rusya'nın "hibrit savaşı"nın kanıtlanmış bir gerçeği olarak ele aldı ve Rusya'ya yönelik provokasyonlarını açıkça artırdı.

İngiliz hükümeti, hanelere üç günlük acil durum erzakını stoklamaları çağrısında bulunarak, fiilen "tüm ulus için savaş hazırlığı" emri verdi. Batılı emperyalistlerin doğrudan askeri provokasyonları da Rusya'nın "kırmızı çizgilerini" aşıyor. Letonya'da düzenlenen geniş çaplı NATO askeri tatbikatı (Resolute Reforger 2026) ve Polonya'da İngiliz ve Fransız liderliğindeki Çokuluslu Ukrayna Gücü'nün "Koalicja" adlı savaş tatbikatı, her ikisi de Rusya sınırına yakın bir Doğu Avrupa savaşı için yapılan provalardır.

Temmuz ayında Ankara'da düzenlenen NATO zirvesinde emperyalist kamp, yalnızca bu yıl için Ukrayna'ya 70 milyar avro yardım taahhüdünde bulunmuştu; Ekim ayında ise Varşova Güvenlik Forumu'nda, Kaliningrad'ın askerden arındırılmasının da önerildiği, Rusya'ya karşı bir "zafer teorisi" ortaya koydu. Almanya dahil olmak üzere başlıca NATO ülkelerinde yeniden silahlanma süreci hızlanıyor. NATO ile Rusya arasındaki çatışma, Ukrayna sınırlarının ötesine, NATO sınırlarına kadar yayıldı ve 3. Dünya Savaşı'nı tetikleyecek bir Doğu Avrupa savaşına dönüşmenin eşiğine geldi.

Dünyanın savaş alanları birbirine yaklaşıyor. Temmuz ayında, Hazar Denizi'nde Ukraynalı neo-Nazilerin bir İran gemisine düzenlediği saldırı, Ukrayna savaşı ile Batı Asya'daki savaşın birbirine yakınlaştığını ortaya çıkardı. İran Lideri Mücteba Hamaney de aynı şekilde, Batı Asya'nın ötesine uzanan "coğrafi sınırları olmayan bir yanıt" vereceğini vurguladı.

Doğu Asya'da, ABD emperyalizminin küçük müttefiki olan Japonya, İngiltere ile aynı acil durum gıda stoklama yönergelerini yayınladı. Doğu Asya, anti emperyalist kampın önde gelen güçlerinin ve stratejik müttefiklerinin -Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti (KDHC), Çin ve Rusya- yoğunlaştığı yerdir.

2. Dünya Savaşı'nda da Sovyetler Birliği, Çin ve Kore, Doğu Asya'da

Japon militarist faşizmine karşı silaha sarılmıştı.

Japonya'nın Temmuz ayında Aegis gemisinden yaptığı ilk Tomahawk füzesi deneme atışı, Doğu Asya'da emperyalist kamp ile anti emperyalist kamp arasında bir savaşı haber veren bir işaret fişeği gibidir.

Afrika'da arka arkaya yaşanan Batı yanlısı darbeler ve Latin Amerika'da Venezuela ile Küba'ya yönelik ABD baskısı ile birlikte, kıtalar bu genişleyen küresel savaşın kargaşasına sürükleniyor. Emperyalizm, 2022'de Ukrayna savaşını, 2023'te Filistin savaşını, 2026'da İran savaşını başlattı ve 2024'te Güney Kore'deki bir savaş yoluyla Doğu Asya'da bir savaş başlatmaya çalıştı, ancak başarısız oldu.

Doğası gereği saldırganlık ve yağma olan emperyalizm, yeryüzündeki her savaşın temel nedenidir – bu sistem var olduğu sürece, bu savaşlar giderek daha büyük bir ölçekte tekrarlanmaya devam edecektir.

Özellikle emperyalist dünyada her türlü ırkçılıkla mücadele edilmelidir. Irkçılık, emperyalist ülkelerdeki işçilerin Achilles topuğu olmaya devam etmekte ve işçi sınıfının birliğini bozup onları emperyalist egemen sınıf efendilerinin bayrağı altında toplamaya yönelik temel bir "göçmen karşıtı" araç olarak işlev görmektedir. Sömürgecilik ve apartheid'ın mirası olarak, Hindistan'dan Güney Afrika'ya ve ötesindeki birçok ülkeye kadar, ezilen uluslarda da yaygın olarak kullanılan ırkçılık ve mezhepçilik silahlarına tanık olduk.

Her türlü üstünlükçülük, İslamofobi, Rusofobi, Banderacı faşizm ("Ukrayna'nın yanında olmak") ve Siyonizm (Yahudi faşizmi) ile IHRA'nın "antisemitizmin işlevsel tanımı"nı kullanarak anti-Siyonist söylemleri ve Filistin yanlısı dayanışmayı yasadışı hale getirme planlarına karşı kararlılıkla mücadele edilmelidir.

Aksi takdirde, "işçi sınıfı birliği" ve anti emperyalist direnişle ilgili tüm söylemler, anlamsız abartılara indirgenir.

Anti emperyalist cephede birleşelim ve ortak anti emperyalist mücadeleyi güçlendirelim. Emperyalizm ve faşizmin savaş planlarını ezip geçelim ve baskı ve sömürünün olmadığı, halk merkezli yeni bir topluma doğru ilerleyelim.

Birleşen halk asla yenilmez!

Sadece işçilerin genel grevleri ve halk ayaklanmaları bir dünya savaşını durdurabilir ve emperyalizm ile faşizmin olmadığı yeni bir dünyayı getirebilir. Ya devrimler savaşları önler, ya da savaşlar devrimlere yol açar! Gerçek bir devrimci hareket inşa etmek ve halkın tamamını bu hareket içinde örgütlemek ve harekete geçirmek, dünya çapındaki devrimci güçlerin hayati bir görevi ve tarihi bir sorumluluğudur.

İşçileri, köylüleri, gençleri, kadınları ve diğer tüm toplumsal kesimleri siyasi bir güç haline getirmeli ve onları tek bir anti emperyalist cephede birleştirmeliyiz. Emperyalist propagandayı tekrarlayan ve saldırı savaşlarına hizmet eden sosyal-demokrat, revizyonist ve oportünist güçlerin gerici özünü ortaya çıkarmalıyız.

Pervasız savaşları, çaresiz bir ekonomik kriz ve anti emperyalist kampın karşı saldırısı nedeniyle emperyalizm şimdiden gerilemektedir.

Dünya Anti emperyalist Platformu, adalet ve kesin zaferin bayrağını, anti emperyalizmin bayrağını daima yüksekte tutacak, emperyalizmin 3. Dünya Savaşı planlarına son verecek ve barış ve bağımsızlığın hakim olduğu yeni bir dünyanın kurulmasını hızlandıracaktır.

NATO'ya, Emperyalist Savaş Makinesine Ölüm!

Direniş Güçlerine Zafer!

Kahrolsun Emperyalizm!

Yaşasın Anti Emperyalizm!

20 Kasım 2026

Dünya Anti Emperyalist Platformu

İsviçre'de Z Kuşağından "Yeter Artık" Mesajı

Zürih ve Basel'de gençler geleceklerini savundu.

21 Ekim 2026 akşamı Zürih ve Basel'de yüzlerce genç, Avrupa'daki gençlik protesto dalgasıyla enternasyonal dayanışma içinde sokaklara çıktı.

"GenZ Regelt" (Z kuşağı halleder) ve "Yeter artık İsviçre'de de" sloganlarıyla sosyal medya üzerinden örgütlenen eylemler, gençlerin yükselen yaşam maliyeti, kira ve sağlık sigortası primleri, eğitim bütçesindeki kesintiler ve askeri harcamaların artırılmasına yönelik tepkilerini dile getirdiği bir gece oldu.

Basel'de Filistin ile dayanışma ve kapitalizme karşı sloganlar öndeydi; eylemciler gençlerle enternasyonal dayanışmayı vurguladı. Zürih'te Langstrasse'de toplanan kalabalık Helvetiaplatz'a yürüdü; Basel'de ise Claraplatz'dan St. Johanns-Platz'a ilerleyen kalabalık dikkat çekti.

Her iki kentte de polis eylemlere saldırdı, gençler de sokaklarda barikatlar kurup ateşe verdi; Basel'de toplu taşıma kısa süreliğine aksadı ve İsviçre polisi soruşturma başlattı.

Gençlerin dile getirdiği barınma, eğitim, sağlık ve gelecek güvencesi talepleri, onların kendi geleceklerine sahip çıkma iradesini ortaya koyuyor.

Avrupa Grevlerle Sarsılıyor

İtalya işçi sınıfı ve emekçilerin genel grev dalgasında yeni durak oldu. Sendikalar işçilerin ve gençlerin geniş çaplı yürüyüşlerle desteklediği 24 saatlik iş bırakma eylemlerine katılımın 1.5 milyon olduğunu duyurdular.

İtalya'da faşist Meloni hükümetinin 2027 bütçe tasarısına, artan silahlanma harcamalarına ve enflasyon karşısında eriyen ücretlere karşı başlayan genel grev ve gençlik eylemleri 21 Kasım'da 2. gününde ulaşım sektöründe devam ediyor. Ülkenin en büyük işçi konfederasyonu CGIL ve taban sendikalarının çağrısıyla 20 Kasım Cuma günü 100'den fazla kentte düzenlenen gösterilere 1 milyonu aşkın işçi, memur ve öğrenci katıldı.

İtalya, son yılların en kapsamlı kitle seferberliklerinden birine sahne oluyor. 20 Kasım Cuma günü kamu ve özel sektörde hayatı durma noktasına getiren genel grev ve Avrupa çapındaki gençlik boykotlarının ardından, 21 Kasım Cumartesi günü de demiryolu ve hava ulaşımı çalışanlarının grevi nedeniyle ülke genelinde ulaşım felç oldu.

Ulaşımda 23 Saatlik Grev: Trenler ve Uçaklar Aksadı

Ana genel grev ve okul boykotları 20 Kasım Cuma günü gerçekleşirken, İtalya Grevi Garanti Komisyonu'nun Cuma günü ulaşım sektörünün greve katılmasını yasaklaması üzerine taban sendikaları CUB Trasporti ve SGB harekete geçti.

20 Kasım saat 21.00'de başlayan ve 21 Kasım Cumartesi saat 20.00'ye kadar devam eden 23 saatlik ulusal demiryolu grevi nedeniyle Trenitalia, Italo ve Trenord seferlerinde gün boyu geniş çaplı iptaller ve gecikmeler yaşandı. Hava trafik kontrolörlerinin de 21 Kasım öğleden sonra iş bırakmasıyla hava ulaşımında aksamalar meydana geldi.

Sol ve Sendikal Cephede İki Ayrı Hat Öne Çıktı CGIL ve Merkez-Sol Hattı

"Gelecek Şimdi" (Il futuro è adesso) sloganıyla 100'den fazla meydanda sokağa çıkan CGIL, toplam katılımın 1,5 milyona ulaştığını ve iş bırakma oranının ortalama yüzde 60 seviyesinde gerçekleştiğini duyurdu. (Hükümet ise kamu çalışanlarının katılımını yüzde 12–15 bandında açıkladı.) Roma'daki ana kortejin en önünde merkez-sol muhalefet partilerinin (Demokratik Parti'den Elly Schlein, Yeşiller-Sol İttifakı'ndan Nicola Fratoianni ve Angelo Bonelli ile 5 Yıldız Hareketi'nden Giuseppe Conte) liderleri de yürüdü.

Taban Sendikaları ve Radikal Öğrenci Örgütleri

Cobas ve CUB gibi taban sendikaları ile komünist öğrenci örgütleri (Cambiare Rotta, OSA), hem hükümetin kemer sıkma bütçesine hem de CGIL'in 12 Kasım'da patron örgütü Confindustria ile imzaladığı ücret anlaşmasına sert tepki gösterdi. Merkez-solun savaş politikalarının ortağı olduğunu savunan öğrenciler ayrı kortejler oluşturdu. Napoli'deki öğrenci yürüyüşünde CGIL bayrağı yakılırken, Cenova Üniversitesi'nin Via Balbi yerleşkesi öğrenciler tarafından işgal edildi.

Sokaklarda Gerilim: Torino, Roma ve Bologna'da Saldırılar

Eylemler sırasında bazı kentlerde güvenlik güçleri ile göstericiler arasında sert çatışmalar yaşandı. Torino'da "Yeniden Silahlanma Karşıtı Koordinasyon" kortejinin otoyol bağlantısını kesmeye ve meydanlara yürümeye çalışması üzerine polis TOMA ve biber gazıyla müdahale etti. Roma'da Eğitim Bakanlığı önünde ve Bologna'da patron örgütü Confindustria binası yakınlarında da polisle öğrenciler arasında arbede çıktı.

Grevin Arkasındaki Koşullar ve Talepler Neler?

Eylemleri tetikleyen temel etkenlerin başında, 2027 bütçe tasarısında (Manovra) savunma ve silahlanma harcamalarının rekor seviyelere çıkarılmasına karşılık eğitim, kamu sağlığı ve sosyal hizmetlerde kemer sıkma politikalarının uygulanması geliyor.

İtalya'da reel ücretlerin 1990 seviyesinin dahi gerisine düşmesi, öğretmen maaşlarının Avrupa Birliği ortalamasının yüzde 15,6 altında kalması ve her dört öğretmenden birinin geçici/kadrosuz statüde çalıştırılması emekçilerin temel öfke kaynağını oluşturuyor. Bu tablo karşısında öne çıkan somut talepler şunlar:

İşçilerin Talepleri: Enflasyon kayıplarını telafi edecek maaş zamları, ücretlerin enflasyona otomatik endekslenmesi, yasal asgari ücretin getirilmesi, çalışanların üzerindeki gelir vergisi yükünün azaltılması, büyük servetlere yüzde 1 dayanışma/servet vergisi uygulanması, taşeron işçilerin kadroya alınması ve emeklilik yaşının yükseltilmesinin durdurulması.

Gençlerin Talepleri: "Bombalara değil, okula ve sağlığa bütçe" ve "Zenginleri vergilendirin" sloganlarıyla meydanlara inen öğrenciler; askeri harcamaların durdurulmasını, üniversite har(a)çlarının kaldırılmasını, bursların artırılmasını, eğitimdeki piyasacı ve otoriter reformların (Valditara kararnamesi) geri çekilmesini ve fahiş kiralara karşı öğrenci yurtlarının kapasitesinin genişletilmesini talep ediyor.

Gözler Aralık Ayındaki Yeni Grevlerde

20 Kasım eylemi, ana akım konfederasyon CGIL'in 2027 bütçesine karşı düzenlediği ilk büyük sonbahar genel grevi olurken; taban sendikaları USB ve Cobas'ın bundan üç hafta önce, 30 Ekim'de gerçekleştirdiği eylemle birlikte İtalya genelinde son üç haftadaki ikinci ulusal genel grev olarak kayıtlara geçti.

Sendikalar mücadelenin aralık ayında da hız kesmeden süreceğini duyurdu. Taban sendikaları şimdiden 3-4 Aralık tarihleri için bir sonraki ulusal genel grev çağrısını yaparken, CGIL ise 12 Aralık'ta "Güney Sorunu" ve bölgesel eşitsizlikler temasıyla yeniden meydanlara ineceğini açıkladı.

Küresel devrimci durum dünyanın her yerinde olgunlaşmaya, sınıf savaşımı güçlenmeye devam ediyor. Devrim her yerde güncel bir olgu olarak emperyalist hegemonyayı sarsıyor.

Avrupa Gençliği Geleceği İçin Ayakta

Avrupa genelinde 25'ten fazla ülkede 50'yi aşkın öğrenci ve gençlik örgütünün ortak çağrısıyla 20 Kasım'da düzenlenen Avrupa Gençlik Grevi, kıta tarihindeki en geniş çaplı eş zamanlı gençlik seferberliğine dönüştü.

Avrupa Birliği'nin 800 milyar avroluk yeniden silahlanma planına ("Readiness 2030") ve eğitim ile barınma bütçelerindeki kesintilere tepki gösteren yüz binlerce lise ve üniversite öğrencisi dersleri boykot ederek meydanlara indi.

Eylül 2026'da Fransa'da lise öğrencilerinin kötüleşen eğitim koşulları ve kemer sıkma politikalarına karşı okullarını ablukaya almasıyla (blocus) ateşlenen yangın, kısa sürede tüm kıtaya yayıldı. Uluslararası Gençlik Grevi Koalisyonu (Youth Strike Coalition) ve Stop Rearm Europe platformunun öncülüğünde örgütlenen eylemlerde gençler, "Onların savaşları için değil, kendi geleceğimiz için mücadele" sloganıyla hükümetlerin jeopolitik krizler ve silahlanma yarışı uğruna genç kuşağın geleceğini feda ettiğini savundu.

Kıtanın dört bir yanında meydanları dolduran öğrencilerin ortak manifestosunda beş temel talep öne çıktı:

• Silahlanma Harcamalarının Durdurulması: AB'nin savunma sanayisine ayırdığı yüz milyarlarca avroluk fonların iptal edilerek kamusal eğitime ve sosyal refaha aktarılması.

• Zorunlu Askerliğin Reddi: Avrupa genelinde yeniden gündeme getirilen zorunlu askerlik ve zorunlu kamu hizmeti yasalarının tüm biçimlerinin kaldırılması.

• Parasız ve Nitelikli Eğitim: Okul ve üniversitelerdeki bütçe kesintilerine son verilmesi, harçların kaldırılması, bursların artırılması ve bakımsız okul binalarının yenilenmesi.

• Barınma Hakkı ve Güvenceli Gelecek: Fahiş kiralara karşı kira tavanı uygulanması, öğrenci yurtlarının kapasitesinin artırılması ve yapay zeka ile güvencesiz istihdamın yarattığı gelecek kaygısına karşı gençlere güvenceli iş olanakları yaratılması.

• İklim Adaleti ve Küresel Dayanışma: İklim krizine karşı acil adımlar atılması ve dünya genelindeki savaş ile işgal politikalarına son verilmesi.

Kıtadan Yansımalar: Berlin'den Londra'ya Okul Boykotları

Eylemler özellikle Batı ve Güney Avrupa ülkelerinde hayatı ve eğitimi durma noktasına getirdi:

• Almanya: "Z Kuşağı Hareketi" (Gen Z regelt), Federal Öğrenci Konferansı (BSK), Fridays for Future ve Eğitim Sendikası GEW'in çağrısıyla Berlin, Köln ve Frankfurt dahil 70'e yakın kentte on binlerce öğrenci ders boykotu yaptı. Alman gençliğinin ana gündemini zorunlu askerlik planları ve eğitim kesintileri oluşturdu.

• Birleşik Krallık: Sosyalist Öğrenciler ve Ulusal Öğrenci Birliği'nin (NUS) çağrısıyla 300'ü aşkın okul ve üniversitede ders bırakıldı; Londra'daki Parlamento Meydanı başta olmak üzere 50'den fazla kentte yürüyüşler düzenlendi. Öğrencilerin taşıdığı "Dersi kırmıyordum, hayatta kalmak için çalışıyordum" pankartı eylemin simgesi oldu.

• İtalya: Ülke genelindeki genel grevle birleşen eylemlerde on binlerce öğrenci sokaklara çıktı. Roma'da Eğitim Bakanlığı önünde polisle çatışmalar yaşanırken, Cenova Üniversitesi yerleşkesi öğrenciler tarafından işgal edildi.

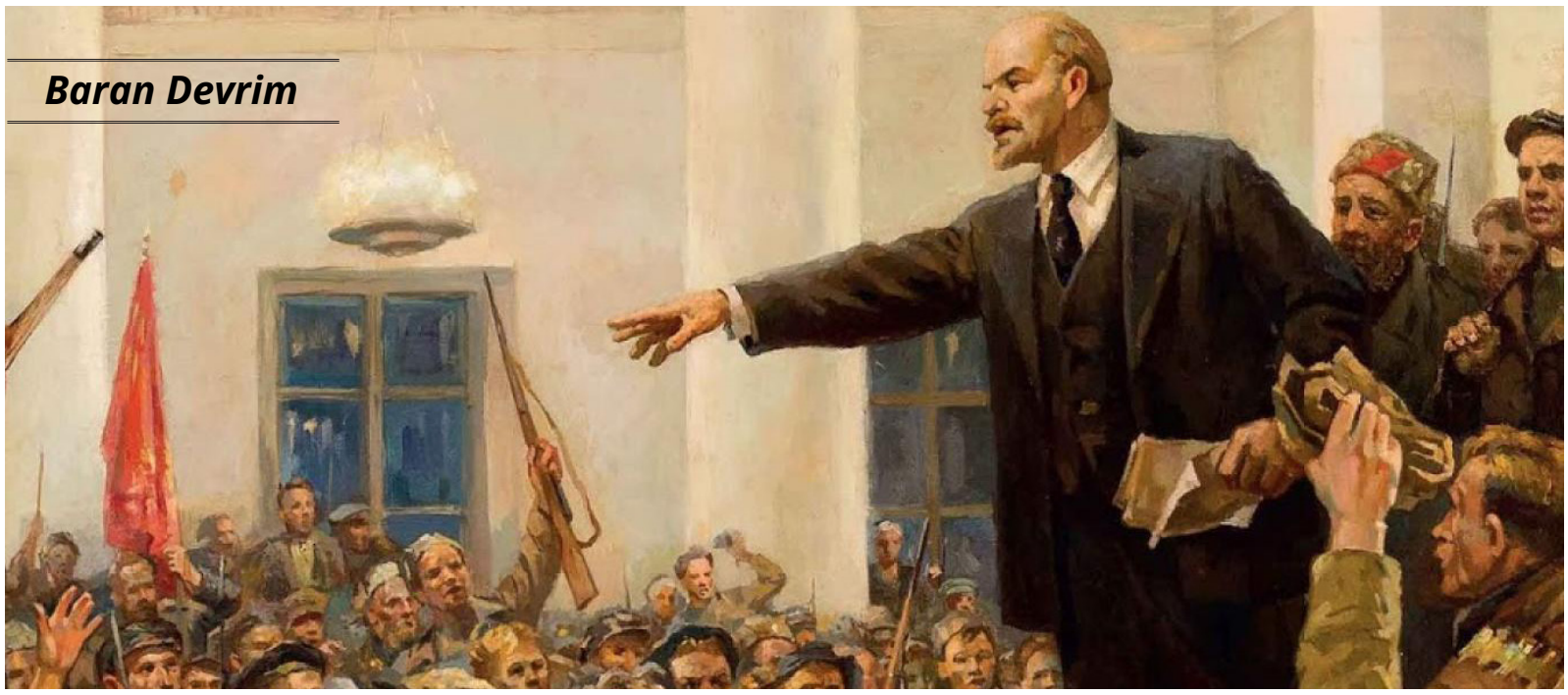
• İspanya ve Portekiz: İspanya Öğrenci Sendikası'nın çağrısıyla Madrid ve Barselona dahil birçok kentte öğrenciler bakımsız okul koşullarını ve savunma bütçesini protesto etti. Portekiz'de ise gençlik örgütleri kamu çalışanlarının greviyle eş zamanlı olarak barınma krizi karşıtı gösteriler düzenledi.

• Fransa ve İsviçre: Fransa'da lise öğrenci sendikaları ile Sarı Yelekliler hareketi kemer sıkma bütçesine karşı 20-21 Kasım'a yayılan eylemler gerçekleştirirken, İsviçre'de Basel, Bern, Zürih ve Cenevre dahil 8 kentte binlerce genç eğitim tasarruflarına karşı yürüdü.

İstanbul'da da Gençler Eylemdeydi!

Kadıköy Kalkedon Meydanı'nda bir araya gelen gençlik örgütleri "Emperyalizm için değil, geleceğin için savaş" ve "Emperyalizme asker olmayacağız, savaşa karşı savaş" pankartlarının açıldığı eylemde, emperyalizmin halklara savaş, yıkım ve yoksulluktan başka bir şey vaad etmediği, emekçilerden kesilerek savaş için büyük bütçeler ayrıldığı vurgulandı. Mekke anlaşmasını teşhir eden açıklama "*Enternasyonal öğrenci dayanışmasını, sınırları aşan sesimizi bugün İstanbul'dan yükseltirken dünyadaki tüm öğrenci direnişlerini selamlıyoruz. Anti emperyalist, anti kapitalist mücadelemizi 20 Kasım'da tüm dünyadaki direnişlerle birleştirerek bir kez daha söylüyoruz, emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak*." denilerek bitirildi.

Ajitasyon Çalışması ve Sokak Pratiklerinin Eleştirisi

Baran Devrim

Devrimci hareket var olduğundan bu yana, ajitasyon ve propaganda araçlarını farklı biçimlerde, farklı yerlerde, farklı kitlelere karşı belki binlerce defa kullandı. Bu çalışma daha çok ajitasyon üzerine olacağı için, propaganda üzerinde çok durmayı düşünmeden sadece propaganda ve ajitasyonun temel farklarını anlamak için ufak bir şekilde değineceğiz.

Propaganda daha dar bir kesime (öncü işçilere, kadrolara) çok sayıda ve karmaşık fikri kuramsal/tarihsel bütünlüğü içinde aktarmaktır aslında. Propagandada muhatabı veya muhatapları daha çok kendi fikrine, ideolojine ve politik konumlanışına ikna etmeye çalışır. Hatta ve hatta karşındaki ile bir tartışma bile yürütürsün. Eğer karşındaki öncü işçi, kadro veya öğrenci tartışmanın sonunda senin aktardığın geniş çaplı konuyu iyice kavramış ve benimsemiş ise iyi bir propagandist olabilirsin.

Tabii burada propagandasını yaptığın konu veya politik durumun da sağlam ve kolay kolay tartışılamayacak, herkes tarafından kabul edilebilir nesnel gerçeklikleri olmalı ve propagandist de bunlara derinlemesine hakim olmalı ki, propagandasını yaptığı konuda karşı taraftan gelecek bir soruyu cevapsız bırakmasın. Burada ilk cevapsız bırakılan soru propagandist ile dinleyici arasını açar ve tüm bağların kopmasına sebep olabilir. Yani aslında iyi bir propagandistin yapması gereken şeyler açıktır. Aktardığın konunun gerçekten sağlam nesnel gerçekliği olmalı ve bu herkes tarafından kabul edilebilir olmalı. Konuyu karşındakiyle tartışabilmeli ve karşıdan gelen sorulara eksiksiz ve net cevap verebilmeli. İyi bir hitabet yeteneği, son olarak da propagandasını yaptığın konuya gerçekten inanmak ve bunu aktarırken karşındakine onu hissettirebilmektir.

Propaganda üzerinde biraz durduktan sonra ve konuyu açtıktan sonra asıl konumuz olan ajitasyon çalışmasına, bunun günümüzdeki biçimlerine ve pratiklerinin eleştirisine dönebiliriz. Şu temel soruyla başlayalım tartışmaya: Ajitasyon nedir ve neyi amaçlar? Cevabı da Lenin'den verelim: "*Geniş kitlelere bir ya da birkaç temel, yakıcı fikri; anlaşılır, doğrudan ve harekete geçirici biçimde ulaştırmaktır.*" Burada propaganda ile arasındaki farkı çok açık görebiliyoruz. Propaganda daha dar bir kitleye detaylı, geniş ve teknik bir anlatımı içerirken, ajitasyon geniş bir kitleye belirli olayları çarpıcı bir şekilde anlatmaktadır. Belki de en önemli kısmı, harekete geçirici bir biçimde ulaştırmaktır. Ajitasyon duygu yüklü olmalıdır, ajitasyon çeken kişinin çok iyi bir hitabet yeteneği olmalı ki, bu yetmez, ajitasyonun konusunu kitleye kendi inanmışlığı ile yürekten bir şekilde anlatmalıdır ki, kitleye ulaşabilsin ve kitleyi harekete geçirebilsin.

Kitle, ajitasyon çeken kişideki o duygu ve inanç eksikliğini fark ettiği anda, bütün odağı kaybolacak ve ajitatör ile arasına koca geçilmez bir duvar girecektir. Bu kısımlara kadar bir itiraz yoksa, ajitasyonun biçimleri ile devam edeceğiz. Ancak bu noktada ortaklaşmak zorundayız, çünkü ajitasyonun günümüz pratiklerinin eleştirisinde bu kısma geri döneceğiz.

Ajitasyonun tanımını yaptığımız ve nasıl çekilmesi üzerine konuştuğumuza göre, biraz da biçimleri hakkında konuşalım.

Tarih sahnesi boyunca çok farklı biçimde ve çok farklı tarzda karşımıza çıkan bu çalışmanın, belki de en etkin halini ajit-trenlerle Bolşevik Parti örgütlemişti. Ajit-tren, şehrin gelişmiş tren sistemini kullanarak uzun bir iç savaş dönemindeki Rusya'da şehir şehir gezerek bölgenin halklarına propaganda, eğitim ve kültür çalışması yaptıran, halka bilinç kazandıran tüm Rusya'yı sarmış bir araç idi. Merkezi olarak örgütlenmiş, belirli aralıklarla düzenli ve sistemli bir şekilde devam eden, uğrayacağı her konum uzun çalışmalar sonucu üzerine düşünülmüş olan bir ajitasyon yöntemi idi.

Bu verdiğimiz örnek, geçmişte kullanılmış belki de en fazla etkili olmuş biçimdir. Günümüzde ise çoğunlukla eylemlerde basın açıklamasından önce veya sonra, çevre halkın dikkatini çekmek, bildiri dağıtırken dağıttığın bildirinin konusunu ufak bir şekilde özetlemek ve yine bir odak yaratmak için, bazı eylemlerle desteklenen bir biçimi var. Bir de eylemsellikle desteklenmeyen, ama halihazırda ajitasyon çekmek olan eylem biçimleri var. Bir sokak ajitasyonu olsun, bir metro ajitasyonu olsun... Bunlar bir eylemlerle desteklenmeyen bildiri dağıtırken veya basın açıklaması yaparken olduğu gibi değil, salt ajitasyon konuşması yapmak üzerine olan eylemler... Yaşamının en azından bir bölümünü emek mücadelesinden yana kullanmış herkes, bu biçimleri biliyordur ve muhtemelen çoğunluğunun çalışmasını en az bir kez yapmıştır.

Bildiri dağıtırken çekilen ajitas-

yonda şunu çok net görürsünüz, ajitasyon çekerken dağıttığın bildiri sayısı, ajitasyon çekmediğin süreçten daha fazladır. Çekilen ajitasyondan duydukları birkaç kelime bile, onların o bildiriyi alıp göz atmalarına sebep olabiliyor.

Bir basın açıklamasında özellikle sesi gür ve yetkin bir ajitatör olduğu zaman, kitle arkada duran kalabalık eylemcileri de görüp, durup dinleyebiliyor, alkışlıyor ve hatta sözlü olarak desteğini dahi belirtebiliyor.

Sokak ajitasyonu ise, bazen sokağın ortasında durup, bazen sokağın başından sonuna kadar yürürken çekilen ajitasyon biçimi... İnsanlar sokağa halihazırda yeni bir şeyler görmek isteyerek çıktığı için, kendinize dinleyici bulabildiğiniz, olumlu tepkilerle karşılaşabildiğimiz bir biçimdir bu.

Gelgelelim metro ajitasyonlarına... Öncelikle günümüzde, metroda yapılan çoğu ajitasyon konuşması, yukarıda bir ajitasyonun olması gereken temel özelliklerinden çok uzak. Ajitasyon çeken kişi, kitleyi harekete geçirecek enerjiden, duygudan yoksun, ajitasyonun içeriği vasat, kitlenin odağı bambaşka yerlerde. Neden böyle oluyor?

Öncelikle şuna dikkat çekmek lazım. Orası bir metro veya metrobüs, insanlar oraya binerken, yorgun bir halde, sessiz, sakin yolculuklarını yapmak için o araçları kullanıyorlar ve tek istedikleri olaysız bir şekilde eve gitmek... Sokak ajitasyonlarının tam aksine yani... İnsanlar bir şeyler görmek için sokağa çıkıyor, burada da ise durum tam tersi. Ancak şöyle bir nokta da var; o araçlarda ajitatör konuştuğu zaman, en az 2-3 dakika boyunca insanlar onu dinlemek zorundalar... Bu haliyle reddedemeyeceğimiz bir fırsat. E o zaman bir şeyleri değiştirmek, konuyu farklı biçimde ele almak lazım. Böyle bir fırsat bize bu kadar kötü geri dönmemeli.

Günümüz pratiklerinin en hatalı noktası şu ki, metro ajitasyonu çekecek her grubun, bunu günü kurtarmak veya sosyal medyaya içerik çıkartmak için yapıyor olması... Oysa yukarıda ajit-tren örneğinde bahsettiğimiz gibi, bu merkezi olarak planlanması, belirli aralıklarla, düzenli bir şekilde devam etmesi ve ajitasyon çekilecek konudan tutun da, hangi konumda, hangi saat ajitasyon çeksek oradaki kitleye daha çok nüfuz edebiliriz, kendimizi o kitle içinde var edebiliriz diye düşünülmesi ve ona göre planlanması gereken bir çalışma.

Ancak günümüz devrimci hareketi, örnek verelim, "25 Kasım yaklaşıyor insanlar bir şeyler yaptığımızı görmeli" diyerek, 25 Kasım'dan önce bir metronun içinde kimsenin dinlemediği 2-3 dakika konuşuyor, bunu sosyal medyaya atıyor. Hem sosyal medyaya içerik çıkartmış, hem kendi vicdanını rahatlatmış, hem de günü kurtarmış oluyor. Arkadaşlar... Devrimci çalışma bu değil, böyle olmamalı. Her şeyine kadar uzun uzun tartışılmalı, planlanmalı. Ancak o zaman kitle içinde kendimizi var etmeye, kitle içinde yer edinmeye başlarız. Şu hali ve biçimi ile metro ajitasyonları yanlış değerlendiriliyor ve çalışılıyor.

Başta metro ajitasyonu olmak üzere, tüm diğer biçimlerden beklediğimizi alabilmek için, bir ajitasyon çalışması yukarıda anlattığımız gibi planlanmalı ve ele alınmalı. Bunu merkezi bir biçimde ve düzenli olarak ele almayan her siyaset, günü kurtarmak ve sosyal medyaya içerik çıkartmak üzerine kurmuştur sistemini.

